Αβάσσου Σχολη 1819

0195

Εγγραφίδοι

Θεου αρχιεπισκοπος Κωνσταντινουπολεως Νεας Ρωμης και οικουμενικα πατριαρχης.

Τῶν προς κοινην ὠφέλειαν ἀφορώντων ἀγαθῶν καὶ γαμπρῶν ἐνεργετημάτων ἡ μετὰ φιλοτιμίας ἀντίληψις καὶ προάσπισις ἀναγκαία προσήκως καὶ ἀπαραίτητος ἀξει γὰρ οὕτως καὶ κρατύνεται τὰ καλά, καθ' ὃν ἐνεστήσαντο σκοπόν καὶ ἃ ταῦτα κατωρθωκότες. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν ὁμολογως ὑπερέχει καὶ ὑπερίδρυται τὸ τῆς θεοσδότου παιδείας πολυτιμητον χρῆμα, ὅτι ψυχῆς κόσμος ἀμπρωτος, συμπληρωτικόν τῆς κατὰ χρῆσιν καὶ γνῶσιν ἐνεργείας, καὶ ἡ δυνατόν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐξομοιωτικόν, ἀναγκαιοτέρα πάντως ἡ ἐπὶ συστάσει τῶν κατὰ μέρος συγκροτουμένων κοινῶν φροντιστηρίων ἐκκλησιαστικὴ ἔνθερμος προστασία, καὶ δικαιοτέρα ἡ τῶν ἐπαίνων δαψίλεια τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα θεοφιλῶς ἐπιπονδακόσιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ κρώτατος μητροπολιτης Δερκων, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Βοσπόρου Θρακικοῦ καὶ Κυανεων ἐν ἁγίῳ Πνευματι ἀγαπητος ἡμων ἀδελφος καὶ συλλειτουργος κυρ Γρηγόριος, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐξαιρετως φιλοκαλιαις δι ὧν την θεοθεν αυτῷ χαχουσαν φιλουσαν ταυτην ἐπαρχίαν κατεκοσμησε καὶ παντοιαις πνευματικαις καὶ πα-

Οὕτως ἐν τῷ Κωδηκι.

ΑΓΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοιαύτας περιθάλψεις, ὡς ἐπεδείξατο τῷ ἐν αὐτῇ διαγοῦντι
χριστωνύμῳ πληρώματι, καὶ γονικῷ ἑαυτοῦ ποιμνίῳ, ἡμῖν δὲ
γνωστὰς καὶ δι᾽ εὐφήμου γλώσσης ᾀδομένας, καὶ παρὰ πάν-
των αὐτῶν διαθέσει καρδίας εὐγνώμονι διακηρυττομένας ἢ
κρατουμένας, ἀρκέσθη, λέγω ἐνδεῶς, καὶ τὴν τῶν γονέων ὑπε-
ρέχουσαν προσθεῖναι καὶ προσεπιμελῆσαι, ἀναγκαίαν διέ-
γνω τὴν σύστασιν σχολείου ἑλληνικοῦ ἐν τῇ χώρᾳ Α-
βάσσῳ κειμένῃ, καὶ ἐν τῇ θεοσώστῳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ κειμέ-
νῃ· κατιδὼν γὰρ αὐτὴν αὐχμῶσαν ἀγαθοῦ τοιούτου, καὶ τῶν
κατοίκων καὶ περιοίκων τὴν νεολαίαν γνόφῳ ἀμαθείας ἐπι-
σκοτουμένην, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἄλλης ἐν γνώσει κατὰ σκότος
ἠγάπησαν, καὶ ταύτην παραμυθήσασθαι προθέμενος ἐκ τῶν
ἐνόντων, ὥσπερ καὶ πρότερον ἄλλα μέση τῆς ἐπαρχίας, ἔνθα διὰ
προνοίας συνδρομῆς, ὡς διὰ τοσούτων ὑπεκκαυμάτων, τὸν τῆς
παιδείας καὶ μαθήσεως ἀνῆψε πυρσόν, τοῦτον μὲν κατέβαλ-
εν ἰδίαν καὶ ἀφωσιώσατο περὶ τῆς συστάσεως δύο χιλιάδων
πεντακοσίων γροσίων, εἶτα δὲ κοινῇ εὐχαρίστῳ γνώμῃ τῶν ἐγ-
χωρίων, καὶ ἐνυπογράφῳ ὁμολογίᾳ, μετήνεγκεν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἐκ-
κλησίας ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια γρόσι-
α, ἀκολούθως δὲ τῷ οἰκείῳ γενναίῳ παραδείγματι παρέλαβε καὶ
ἄλλους τῶν ὁμογενῶν, οἷς ἔρως φιλομαθίας τε καὶ φιλογενείας ἐνέστα-
κται, συνεράνους, καὶ συνεπιλήπτορας τοῦ θεοφιλοῦς ἔργου κατα-
λαβόντας ὅσον ἕκαστος αὐτῶν φιλοτίμως προσηνέχθη ποσότητα, ὡς
φαίνεται καταγεγραμμένη ἐν τῷ ἐπέκεινα γεγραμμένῳ καταστίχῳ,

τὸ φιλότιμον αὐτῶν καὶ τὴν περὶ τὰ κοινωφελῆ τῶν σπουδασμά-
των προθυμίαν χαρακτηρίζοντι, καὶ κλέος αὐτοῖς ἀΐδιον, μετὰ
τῆς ἄνωθεν ἀποκειμένης ἀντιμισθίας, μνηστευομένῳ καὶ παρεχο-
μένῳ. Καὶ δὴ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ἅτε τῆς θείας συνεφαπτομέ-
νης δυνάμεως ἐν τοῖς κοινωφελέσι σκοποῖς, προσαχθέντος τοῦ ἀριθμοῦ
τῆς ἀξιομνημονεύτου συνεισφορᾶς εἰς γρόσια ** ..... ὠνήσατο
[illegible] ἡ αὐτοῦ ἱερότης μετὰ τῶν εὐλογημένων ἐγχωρίων ἐπαρ-
κῆ κατοικίαν πρόσφορον, καὶ ἁρμοδίαν, καὶ ἀνεδείξατο ταύ-
την σχολὴν κοινὴν ἑλληνικήν, ἑτοίμην πρὸς ὑποδοχὴν οὐ μόνον
τῶν αὐτοχθόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ἔρωτι παιδεί-
ας καὶ μαθήσεως προσφοιτώντων νέων, καὶ διδάσκαλον προσκαλε-
σάμενος ἐνεφύτευσαντο τὸν ἀπὸ Χίου λογιώτατον κὺρ Ἰάκωβον, ἄν-
δρα παιδείας εὖ ἥκοντα, ἤθεσι χρηστοῖς σεμνυνόμενον, καὶ δεδοκι-
μασμένον, βουλόμενος δὲ τάξιν ἀρίστην καὶ ἁρμονίαν ἐπιθεῖναι
τῷ ἔργῳ ἐπικοσμῆσαί τε καὶ λαμπρότερον ἀναδεῖξαι καὶ τελειότε-
ρον, τῇ ἀγρύπνῳ καὶ ἐνθέρμῳ προστασίᾳ, καὶ ἐπιστασίᾳ λογάδων καὶ
ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, προείλετο τοὺς ἐμπειροτάτους, καὶ ἡμετέρους κατὰ
πνεῦμα υἱοὺς ἀγαπητοὺς καὶ περιποθήτους, τόν τε κὺρ Δημήτρι-
ον Παπαρρηγόπουλον, τὸν μισὲρ Θεοδόσιον Γιαγκιώτην, τὸν
παπᾶ Γεώργιον Χριστοδούλου, καὶ τὸν κὺρ Μιχαὴλ Βασ-
γίου, καὶ διὰ κοινοῦ ἐνυπογράφου αὐτῶν δεσποτικοῦ γράμματος,
ἀνέθετο αὐτοῖς τὴν ἐφορείαν τῆς ἐναρμονίου διοικήσεως τῶν κα-
τὰ τὴν σχολὴν πάντων, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρημάτων αὐτῆς,

** χάσμα ἐν τῷ Κώδικι.

καὶ δὲν ἐμπῆρ ἀποδόμενον χάρτον εἰς τὴν ἀξιωσιν δὲν ἐμ-
μένων λαῶν ἀφρῶν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν ἀληθῶς τὸν ἀξιόλογο-
σον ἐρώτην ἐμοιωσικὸν ἀρχὴ μέσων αὐτῶν καὶ ἐλάμπων ὁ ἥγιος
ὁμοφαρμένη δὲ ἡ ἐμπαιξία καὶ φῶς μέγα, ἀπήμαλον δὲ καὶ ἐκκα-
ράμμυρον ἡ σαρκὴ καὶ ἐλαμβάνη τὸν σφαιρίδιον ἀπὸ ἐκκα-
λῶν ὅσα φοβίμαν δὲν ἐμπίπτειν δὲν ἀμφιβάλλειν καὶ δὲν ἐκκα-
φρίαν φοβμαλοίδιαν καὶ οὐκ ἐμπιόδιαν δὲν ἐκκλησιάζειν καὶ
δοξάζειν αὐλοὺς ἔγραφον σαρὰ δὲν ἐκκλησιν ἐφοβοῦντο καὶ δὲν
ὑφορμένων ἐμφόβων χαβδιανῶν σφῆν ἴσως φόβον μέγα
λει, καὶ μηδένα καλὸν ἀπολαμβάνοντες, ὅμως μὲν ἀπροσκόπτο δὲν
ἐμοιοδιδεῖσαν αὐλοὺς ἐκκλησιάζειν καὶ κανονισμὸν ὅμως δὲ
φοβήθησαν εἰς δὲν σύναξιν καὶ σφαγιάζειν δὲν ἐκκλησίαν
δὲν φρῆν ἐν δὲ λαμπρὸν καλοδίφαν καλφαφαίνειν καὶ
φοβ αὐλὸν ἀρχιφοίνειν χαμαλῶν καὶ δαὶ ἄλλοι, συνοδὰ δὲ
πυροφορμὴ φοβ ἐκκλησιν ὑφόκλιδοι φοβνοία, καὶ δὲ ἀνθρώπων
χαβδιανῶν σφαγμῶν, ἐρκλήσαντο δὲν ἐκκλησιν δὲν φοβῆσι
σαλφαφμοῦ ἡμῶν καὶ αὐτοκιοῦ σφρμφόδιν ἐν μυκλάνει
χαμμαλοῦ, φοβ ἐκκλησιάζειν δὲν σφαγιάζειν, ἐκκφρεῖν δὲν χαν-
μάλων ἐκκλησιάν καὶ δὲν ἀκλονκλίδιν φοβῆν ἐκκλησίαν καὶ
ανθρώπων δεινεῖν καὶ σφαφοδόδιναν δὲ χρόνον. Ἐπὶ χαν-
κανὸν αὐλὸν ἀλλῶν καὶ ἔβλεπον μέν ἐκκλησιάζει καὶ ἐκκα-
ἐλαι ἀκοδέχονται, καὶ δὲν ἔπρεπε φοβῆσαι ἐκκλησίαν, ἐκκλ
δὲ ἐκκλησίαν ἐφῆν καὶ κανόνιον αὐτοκιαῖς ἔφρεν καὶ ὑγρο-
ίαις, καὶ ἐκκλ φοβῆσαν ἐκκλησίαν καλοδίφαν αὐλοὺς δὲ

και σάνδαλα δύο συνδεμένα, και σπαθίον ασημένιον και
φρόνιμον ξανθόμαλλον, γράφοντες ακριβώς τα ανάλογα
μέλη δύο αρχόντων Ιρκαλάδων μπλοσόρλαν, δύο εν Αγίω
Πνεύματι αρχόντων ημών αδύρων και σχολαρχών, ένα
η αδελφήν δύο εγγενείων μαθημάλαν σχολή εν τη χώρα
Αβάσσαν, καθ' ον τρόπον ήσαν συνδεδεμένα, ετοίμως από
δύο νέα και εις δύο ίδια άσκαλα χρόνον ημίσεως, ω ονόμα
δύο φύλλον συνάλλαγμα αύθις αχρεοκοπίας ημών αν
αδίκως άρχοντος Δέρκαν υιού Τσιγκάλα αδελφός εμπόρα ή
άλλων καλλιγράφων και καλλιτέχνων σοφίας, και ορκ ε-
δόθην ίδιαν αίρεσιν δύο μέσων δύο ημισείας νέας, άρχα
και δύο αρχαίων, η και εξ άγρα και έρια καθόσ
απ' αρχαιογράφων, δοθήν δε πλοίον ένα δύο ιρκαίων, εκθέμ-
ραδαν, και τράπεζαν και σημάδαν, και άρχοντον σοφιδιε-
αν και ενδημούσαν. Εάν εξαπλασθήναι δυσάρεστα χρόνον αύθις
όλους ομήρους, καθ' όσον ήγασε και δύο ένδον ήμερ, ή δύ-
μερ και σύμβολον δε καθ' αύθις σάνδα, και χρόν δύο αγαπάδε-
ρον δοκιών εν αίρει ίδια και αγαπαρεύδηλα, και γράμ μνο
μένες δυσπλοκλάδαν ιρόμον, η εξ αφορμής δανάλαν μεσοπα-
δισανδρ, η δε άγμεν δυσί άλλαν, ημέρον έλαφον δυσί δύσιν
ον άν ημέρησιν άρχοντος, και ερκλαγμεν δη χρόνια δη σανδάλ-
δολε δυσπνοή και αγαπαοδημένον δύσι δύο σανδάλ δύσμορφο-
δοκοδάδαν ιρόμοιον δύο δύσι, δύσμορφο δύσι δύο μαγνον δύ-
δε προσενεχθήναι και αγαπαδήναι σαρκί δε δύσι αύθις ιρόδυ-

τος δεί δε σαρά ἔπτ ἐπιγνῶσαι δεά ναντῶν ἔπν ἰρναλόϊ-
ναν φοτ ἔπν φχρην ἀφορμαι μελεχθέντα, καί ταφ' δάτ
ἐκάθαν ἔπν φρουμάραν ἀριφαθέντα χρήματα, ὅτ μάντοτε
ἐν ἔτ ἐκάνδυς μεμνημένα καλαοδρα ἀφαιδι καί ασσολε-
ναῦτ καλαγγαμένα, ἐναφορα, καί γενόμενται σαρά αὐτ
ἔπν δένδρα ἔπτ φχρην ἀναφαίνται ὡς ἄλλα ἔπν αὐτα
καί ἀναδοχαθα, καλαλιθόμενα ἐαί ἔπναν ἐν μέρναν ἀφα-
μέναν, ἢ ὡς τὸ Κλαστὸν ἔπτ καθ' ἡμᾶτ ἔπτ Χαιδοῦ Με-
γάμτ Ἐκμηδέατ, ἢ ὡς τὸ ναντὸν ἔπν σαντῶν καί βοδὸ
χον Τάφον, δεά ἔπτ ἐνδοναν ἔπν ἰρόραν ἐκαδιαδατ· ἐδιαν δὲ
καί καθάδεν ἔπ φχρῆ σαρά ἔπτ ἰρόραν, καί σφαρὶς αὐτῆ τε
ἔραμμάτ, ἐκάδιαν ἔπν ἰρόραν ἐν ἔπν ἐκαδιαν αὐτῆ ἐγνῶτ
ζυγαδίαν· καί ἐκαδιαδόμενα ἐν ἔτ καθάδ ἐκ τε ἔγγρα-
φαι, καί ἔλλ ἐν ἀντιγράφατ ἔπν φραμμάναν ἐφ' ἔπτ φρομέ-
ναν ἐκαγραφῆδαν ἀφαμάτ· ἐδιαν δὲ καί ασσαναδεῖδαι μάρτυ-
σιτ ἐπ' ἀφαμᾶ αὐτῶτ, καί καλαγναφεῖδαναν ἐν αὐτῆ ἔαῖτ
φχρῆ ασσόντα, καί ὅσα σαρά ἔπν φραμάναν ἐπ δέφο μετα-
νεγθέντα, ἀναῖδατ δὲ καί ἐαί ἐλέναν ἔπτ φχρῆτ ἔραδα, ἐκαμφο-
τέρναν σαρά ἔπν ἔγγρᾶν ἰρόραν, καί ἐκαγραφόμενα, καί ἔπ
ἐκαδόδαναν ἔπτ αὐτοῦ ἐκάθλητ καί ἔπν μεῖ ἔαῖδαν φφο-
δόναν ἀφαμένα· ὅσα δὲ ασσόδατ χρήματα
ἔπ δέα ανταναγκάφε μεῖ ἔαῖδα φφοφέντα ἔαῖδαν ἔγναν
ἐν ἀεάαν ἀδέα, ἄλλφ καί ἔπν ἐκάθ συβομένν, ἀ δεγηφδάν
τες ἰρόραν δεαπέμ ἐκαφέρ, καλαλιθόμενα ἢ ἐν ἔαῖς χρημέναις

10

ἄναί μέρεσν, ἢ ἐν ἄγγος ἀνταδαλος καί ἄφραγίσαν ἐπ ἀγγε-
ῶν ἐκαφραναν ἀφορμαν, ἀναγκαν δὲ ἐν ἔαῖς φφοδεχεδαι
ἔαῖν ἔαιναν, καί ἐφ' αὐτῶν ἀκαγκαῖαν ἔαῖν ἔλναδαι ἀδά-
ναφαιν ἀνταῖφες, καί ὅσα χρεῶν ἔπ φχρῆ ἔξοδα ασσέ-
δαι, φοσγαφέσθ ἔπτ ἀναγκαίατ ἀγαθᾶτ αὐτῶν ἐξελθεῖ
ατ ἐκγνῶδν δὲ ἀεεσδε σαρ' αὐτῶν ἔπ ἀναγκαν καί ἔαῖ
καθ' ἐκαφοᾶν ναναγκᾶν ἐκκάφαν, ἀδάκαφος ἐν χρατ ἡ
ἀναγκαία γενᾶτ ἐάσει δε καληφδόμενοτ χρυσόν, καί
ἔαῖν φόβον ἔαῖν Θεῶν καλθμένατ ἐκκαδίαν, ἔνα καί ἔαῖτ
ἐφφυσθλεγμένατ, ἐκαῦθατ ἀτ ἐφφῆ ἔπτ ὄντατ ἀφ' ἐμᾶν
ἐφον ἐγατ ἔπτ φόσδον αὐτῶν ἐσί δαί ἐφοῖδα, καί ἔπτφο-
δόντα ἔαῖν ἐάδν, καί σῦκα δεά ἔπτ ἀάναν αὐτῶν ἐαφε-
μέναι, καί ἐφ' ἐν σαφαδόναι, ἔπτ δε ἀπόδοσιν καί δε-
ναναῖ ἐφφοῦν φφοδόσεαι, καί ἔπτ ναφαφεῖσν ασσφο-
μῆτ, ἔν καί αὐτὸς σε ναναναῖ ἔπτ αὐδοῦ ἐφόντατ δά-
δφφε ἐφφέναν ἔαῖ γενέαν φφοναλφναῖ δεγηφδέναν σα
αὐτῷ μέν, μεν ἐπ αὐτῶναν ἀδαδφαν σφαφεναθεναμέναν
ἔδ μεμφὸν ἔαῖδο καλθδμα, καί βεβαέμενον καί βᾶμ φν ἀ-
ἐί, καί ναφαδᾶς βᾶδν ἀφαίας, ἀναγφαν ἔπ ναναφφῆ φφο-
δόναν, καί ἔαῖς χρόναῖς ἰφάφε ἔαῖν ἀφαφεῖδαν φφοφέναν
καί φφοφάναν ασσόφφφν αὐτοῦ. Ἔαῖδα ἀαφαναῖν ἡ
ναναῖφαδαι ασσόναι. Ὃς δ' ἂν καί ἀαῖτος ἔαῖν χρεία-
ναν, μεμφὸν ἢ μεμφὸς, ἐναχέναν ἢ μέναν, ἀαφαδᾶν ἔαῖφ-
ατ καί βαμφῦ, ναφγόναν ναναβᾶναν ἀναλφίφεν ἢ ἀαφάναν

10a

Ἀβάσσου Ἰχρὴ 1819.

ὁπωσοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι κοινῇ καὶ γενικῇ διαγνώσει ἀποφανθέντα ἀφωρισμένος εἴη καὶ κατηραμένος (κ.τ.λ. ἔσονται αἱ συνήθεις ἀραί). Διὸ εἰς ἔνδειξιν καὶ διενικῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν κἀν τῷ ἱερῷ κώδηκι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, αὐτό.

✝ Γρηγόριος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

✝ ὁ Καισαρείας Ἰωσηφίκιος — ✝ ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος — ✝ ὁ Νικαίας Ἀθανάριος — ✝ ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος — ✝ ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωσήφ — ✝ ὁ Πισιδείας Εὐγένιος — ✝ ὁ Ἀθηνῶν Γρηγόριος — ✝ ὁ Κρήτης Γεράσιμος — ✝ ὁ Ἀγκύρας Μεθόδιος — ✝ ὁ Βερροίας Ζαχαρίας — ✝ ὁ Σκοπείας Ἄνθιμος — ὁ Σίφνου Καλλίνικος — ✝ ὁ Δυρραχίου Σαμουήλ.

10 b.

0199

Αβάσσου Σχολή. 1819.

Δελτίον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας 1928 σ. 83-4

«Ἐν τινι συνοδικῷ γράμματι τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ἐ ἐπαινῆται ὁ Δέρκων Γρηγόριος ὅτι συστήσας ἐν πολλὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας τοῦ σχολεῖα διὰ τοιούτων ὑπεκκαυμάτων τὸν τῆς παιδείας ἡ μαθήσεως ἀνῆψε πυρσόν. Τὸ γράμμα ἐκδεδομένον τῷ 1819 ἀντικείμενον ἔχει τὴν ἐν τῷ χωρίῳ Ἀβάσσῳ σχολὴν ἣν ὁ Δέρκων ἵδρυσε προικίσας διὰ κεφαλαίων, ὧν μέρος μὲν αὐτός, μέρος δὲ ἄλλοι φιλόμουσοι κατέβαλον, οἵτινες ὡς λέγει τὸ γράμμα «διδάσκαλον προσκαλεσάμενοι ἐνιδρύσαντο τὸν ἀπὸ Χίου ἐλλογιμώτατον κυρ Ἰάκωβον ἄνδρα παιδείας εὖ ἤκοντα ἤθεσι χρηστοῖς κεκοσμένον ἡ δεδοκιμασμένον» Καὶ ταῦτα κατὰ τοὺς Πατριαρχικοὺς κώδικας (1)

(1) Μ. Γεδεὼν Χρονικὰ Πατρ. Ακαδημίας σ. 222-224.

ΑΡΙΔΗΜΙΑ ΕΙΣΤΗΣ